

Lapset kilpailevat tilausten otossa Toverittarelle!

Kilpailuun on tähän päivään mennessä ilmoittautunut seuraavat lapset: Toini Mattson, Frontier, Wyo. Hilja Sunell, Cobalt, Ont., Canada. Mary Laukkonen, Aberdeen, Wash. Theodore Korsman, Kellogg, Idaho. Signe Jalonen, Red Lodge, Mont. Aune Jämsä, Hoquiam, Wash., nyt Astoriassa, Ore.

Kilpailuun entisten lisäksi ovat ilmoittautuneet seuraavat lapset, ja ovatkin läheneet alkuun oikealla tavalla, lähettämällä ilmoittautuessaan tukun tilauksia Toverittarelle.

Saima Koskinen, Finland, Ont., Can. Tyne Pelkonen, Toronto, Ont., Can. Paavo Nylander, Pasadena, Cal.

Nnyt on kilpailussa jo yhdeksän lasta, joista kaksi poikaa. Sitte viime viikon, lisääntyi kilpailijoiden mukana myöskin Toverittaren tilaajamäärä.

Vieläkin sopii ilmoittautua kilpailuun! Antakaamme kaikille lapsille tilaisuus kilpailla Toverittaren levittämisessä. He eivät ole läheskään kaikki ehtineet vielä ilmoittautua.

Sitte jonkun ajan kuluttua, kun ei enää uusia kilpailijoita ilmaannu, aletaan katsomaan kuka innokkaimmin toimii.

Lapsilta emme voi vaatiakaan paljon, vaan uskonpa että monikin heistä sivuuttaa aikuiset kilpailijat, jotka ottivat osaa viimeiseen Toverittaren kilpailuun, ellei kaikilla, niin kuitenkin hyvin uselta. Lasten vanhuksset voivat antaa neuvoja ja ohjata heitä kilpailussa.

Sitte kilpailun lopussa kun nähdään kuka pääsee voittajaksi, jaetaan innokkaimmille Toverittaren konttorin puolesta lisäpalkintoja. Liikkeenhoitaja.

STOCKETT, MONT.

Haloo, Selma-täti! En ole koskaan ennen kirjoittanut Toverittareen, mutta nyt äitini kehotti minua kirjoittamaan. Minulla ei ole isää. Isä kuoli kesäkuun 4 päivänä tapaturmaisesti kalvanossa No. 6, Stockettissa, Montanassa.

Minä olen 13 vuotta vanha ja olen kuudennessa luokassa.

Minulla on kaksi veljeä, vasta kuuden vuoden nuorin. Se näyttää liikkain ikävältä, kun jääme yksin. Kuolema on raatajan palkka. Toivoisin, että voisimme kestää kohtalomme, joka ei liene liika onnellinen, orvon osa. Toveruudella, ANNIE MATTSON.

MULLAN, IDAHO.

Haloo Selma-täti! Tämä on ensi kerta kun minä kirjoitan Toverittareen. Minulta on kuollut äiti viime joulukuussa 8 p. Minulla on 3 veljeä ja 2 siskoa. Nuorin oli vuoden vanha ja minä vanhin olen 13 vanha. Minä olen hoitanut kotia papalle kun äiti kuoli, mutta minun isä alkoi juomaan ja hän pantiin linnaan, niin sitten kauntin virkanyrkki otti meidät ja velvät nunnain kouluun. Meidät vietiin kauntin oi-

keuteen. Minä itse koitin toimittaa asioitani, mutta turhaan sillä tiesimme, että olimme joutuneet armottomien vallassa olevien kynsiin. Kun me olimme siellä jonkun tunnin, niin me karkasimme kotia, mutta sitten ensimmäisenä aamuna olimme vielä vuoteella nukkumassa, kun tuli taas poliisi ja raastoi meidän mukaansa ja vei sinne nunnain kammioon, jossa olimme olla joitakin vuorokausia vankina. Joka aamu kello viisi täytyi nousta rukollemaan eikä annettu kylkeä ruokaa eikä muutakaan hoitoa, mutta sitten kun isä pääsi linnasta niin isäni piti antaa meidät ottopaliksi. Me emme olisi muutoin päässeet pois sieltä nunnain kammiosta taikka koulusta. Nyt minä olen ottotytönä E. Seppäsen perheessä ja käyn s. s. osaston perustamassa pyhäkoulussa. Nyt lopetan ja kirjoitan toistekin. Hyvästi kaikki Toverittaren lukijat. LYYLI JOHNSON.

HANCOCK, MICH.

Nyt minäkin pitkistä ajasta kirjoitan Toverittareen. Täällä on tapahtunut niin suuria asioita, että en näinkään malttanut olla kirjoittamatta.

Täällä Hancockissa oli meillä ihannellittolaisilla onni saada keskipiirin ihannellittoneuvoja Hilja Fritlundin meitä opettamassa kokonaista yksitoista päivää. Keskipiirin komitea lähetti hänet ensin kolmeksi päiväksi, mutta me pyysimme ja saimme hänet vielä toisen kerran kahdeksaksi päiväksi. Hilja Fritlund onkin hyvin sopiva toimeensa. Hän ymmärtää niin hyvin lapsia ja lapset häntä ja hän omaa kylliksi kärsivällisyyttä, jota lasten opettaja tarvitseekin oikein Porvoon mitalia. Hän omaa myös kaikki ne kyvyt mitä hänen toimeensa tarvitaan, olen m.m. hyvä laulaja, josta on paljon hauskuutta ja oppimista hänen oppilailleen. Meidän ihannellittolaisissa on nyt 45 jäsentä.

Me harjoittelimme Hilja Fritlundin johdolla myöskin kaksi näytöskappaleita: "Columbian kukkatarha" ja "Nouseva kosto", jotka näytettiin heinäkuun 8 p:nä. Meillä oli silloin oikea juhlapäivä. Oli näiden näytöskappaleiden lisäksi paljon muutakin ohjelmaa. Oli puhe Hilja Fritlundilta ja lapsilta oli soittoa, laulua, runoja ja myöskin puhe kymmenvuotiaalta Irja Lepistöltä, jota näkyi tarkkuudella seuranneet sellaisetkin, jotka eivät suurpuhujienkaan puheita viitsi tulla kuulemaan silloin harvoita, kun täällä sellaisia kulkee. Itämässämme oli väkeä noin 200 henkeä ja oli varmaan tullut paljon enemmän, mutta sattui ankara rankkasade ja ukkosenilma juuri siihen aikaan kun ohjelma oli loppumassa. Tulot iltamasta menivät keskipiirille ihannellittotyön tekemistä varten. Ovelta tuli \$41.25, mutta siitä on jonkun verran menoja näytelmätarpeita ja ilmoituksiin. Toivottavaa olisi että muutkin keskipiirin isommat osastot panisivat toimeen tuollaisia iltoja vielä paremmalla menestyksellä, että keskipiirin komitea voisi pitää Hilja Fritlundin mahdollisimman kauan tässä hänen nykyisessä hyödyllisessä tehtävässään, kasvattamassa nuoria innokkaita voimia sosialistien talustalusturintamaan. Useat sellaiseikin toverit, jotka ennen ovat epäilleet ettei meistä "kriteistä" mitään hyötyä ole, ovat tämän iltan jälkeen sanoneet, että se oli aatteellisesti innostavin tilaisuus, mitä osastollemme on ollut pitkään aikoihin. Muuten näyttää täälläkin, kuten kai muuallakin, olevan taas pimeät

ajat uhkaamassa. Lakon aikainen "Citizen's Alliance" on herännyt kuoleista ja levittänyt ympäriä kaupungia ja kyllä surullisen kuuluisaa "Truth" lehteensä, joka nimestään huolimatta, joka suomennettuna on "Totuus", on täynnä mitä ilkeäintä valhetta. Porvarilliset kaupungin hallitukset tekevät kaikenlaisia kristityssäädöksiä muka I. W. W:n agitatoreita vastaan, mutta itse asiassa tukahduttaakseen kaikenlaisen puhe- ja kokoontumisvapauden työläisiltä. Saamme kal taas odottaa jotain Calumetin joulun tapaisia murheäytelmiä. On ihmeellistä, että herrat pelkäävät lakkoa, vaikka työläiset ovat varmoja, ettei mitään lakon pelkoa eikä toivoa eikä mahdollisuutta ole. Herrat eikö aikovat ryhtyä joihinkin sellaisiin kristitystoimenpiteisiin, jotka pakottavat työläiset lakkoutumaan. AUNE L.

NORTH ADAMS, MASS.

"Ensikerta on aina ensikerta jota tehdään silloin mitä ei ole ennen tehty" tapaa äiti sanoa. Siis minäkin ensikertalaisena matkustan Toverittaren Lasten osastoon. Ikää minulla on kahdeksan vuotta. Viime kuussa kun päätyi koulu niin minäkin päätin neljännen luokan. Osaan lukea ja kirjoittaa suomenkieltä.

Sisareni Lempi kysyi minulta koska minä kirjoitan Toverittareen. Nyt sen näet. Lempi on niin ylpeä suomenkielentaidosta, että ei vastaa minun kirjoitani, jos ne eivät ole kirjoitettu suomeksi.

Sisareni Effie ja Lyyli ovat minua kutsutelleet, että minun kirjoitustani ei laskettaisi painokoneen läpi. Mutta jos Toverittaren painokone on niin iso kun Raivaajan (olen sen nähnyt), niin kirjoitukseksi murskaantuu siellä rattaiden ja rullain välissä. Toivon kuitenkin että tämä menee läpi isompien joukossa. Hauskaa kesää vaan nyt kaikille toivoo MÖKIN MAIJAN KERTTU.

Ei Toverittaren painokone ole vielä niin iso kuin Raivaajan, mutta kyllä se vielä saadaan tänne Länellekin sellainen painomyly työläisille, jotka ehtii painaa satoja tuhansia kappaleita lehtiä lyhyessä ajassa. — Ainakin se sitten saadaan, kun Toverittarella on pari sataa tuhatta tilaajaa. — Selma-täti.

EMBARRASS, MINN.

Haloo Selma-täti! — Tämä on ensi kerta kun kirjoitan Toverittareen. Minä olen kymmenen vuoden vanha ja minä käyn koulua. Minä olen viidennessä luokassa. Viime vuonna meillä oli oikein hyvät opettajat. Ne olivat kaksi vuotta. Niitten nimet on Miss Clara Routhenau ja Miss Bertha Seberger. Ei minulla ole äitiä. Hän kuoli kun minä olin hyvin pieni. Siltä on ainakin kahdeksan vuotta aikaa.

Meillä on kolme tyttöä. Minä olen nuorin. Meidän serkku Esteri on meidän farmilla. Minulla ja Esterillä on hauskaa leikkiä yhdessä. Nyt minä lopetan ja toivon hauskaa kesää kaikille. Toveruudella, ILMNI NIEMI.

EMBARRASS, MINN.

Haloo Selma-täti. Tämä on ensimmäinen kerta kun minä kirjoitan Toverittareen. Täällä on koulu loppunut ja saa olla alvan vapaa. Minä olen seitsemännessä luokassa ensi vuonna ja

olen kaksitoista vuotta vanha. Tässä kuussa minä tulen kolmentoista.

Täällä on ollut nlu kuluja ja kylmiä ilmoja koko kevään että nyt vasta hiljakkoin on ruvennut heinäkin kasvamaan. Ei täällä sovi alkaa tekemään heinää ennenkuin heinäkuun lopulla.

Minulla on kaksi siskoa. Vanhin on neljäntoista vuoden vanha ja nuorin on kymmenen vuode vanha. Minä olen keskimäinen.

Ensi viikolla minun kaksi sisarta menevät kesälomalle tänin luo. Sitte minä olen yksin isäni kanssa kotona.

Toivon hauskaa kesää kaikille Toverittaren lukijoille. Toveruudella, AILI NIEMI.

EMBARRASS, MINN.

Haloo Selma-täti. Nyt minä taasen kirjoitan Toverittareen. Minä olen minun onni farmilla. Täällä on hauska olla. Minun enolla on kolme tyttöä. Me kaikki kirjoitamme Toverittareen. Minä viisiin menen kotia lauantaina ja kaksi minun serkkua tulee minun kanssa. Minäkin asun farmilla. Minun enolla on piano ja minä tykkään soittoa sillä. En minä suata kirjoittaa enää. Minä lopetan. Hauskaa kesää kaikille. Toivoo ESTERI PAIVARINTA.

OSCAR, MICH.

Rakas Selma-täti ja lasten osaston lukijat! Tämä on ensi kerta kun kirjoitan Toverittareen. Minä olen 11 vuoden vanha ja pääsin kuudenteen luokkaan, minulla on yksi veli ja yksi sisko, minun sisko on 2 vuotta vanhempi kun minä ja minun veli on kahta vuotta vanhempi kun minun sisko. Me olemme viettämässä kesälomaa täällä farmilla. Viime pyhän aikana minä olin kaupungissa katsomassa ihannelliton lasten juhlaa. Siinä juhlassa oli kaksi näytöskappaleita. Niitten nimet oli Columbian kukkatarha ja Nouseva kosto. Minun sisko soitti siellä. Minä en vielä soittanut mutta minä ensi talvena koetan soittaa. Nyt minä lopetan tämän kirjeen ja kirjoitan sitten toiste. Lopuksi tervehtin suuria ja pieniä Toverittaren lukijoita. ETHEL KOSKI.

VELJENI LIPPU

Yhdenoistavuuotias veljeni Fredrick kysyi äidiltä eräänä päivänä jos äidillä olisi antaa jotain punaista vaatetta. Äidin tiedusteluun "mitä hän sillä tekisi", näytti veljeni lipputankoa jonka oli laahannut metsästä, ja pystyttänyt pihamaan laitaan.

— "Olen pystyttänyt tämän tangon ja nyt haluaisin saada punaisen lipun. Asetan sen tangon huippuun liehumaan", sanoi veljeni.

— "No miksikä et aseta sinne Amerikan lippua liehumaan?" kysyi äiti.

— "Eihän Amerikan lippu ole mikään sosialistien lippu, ja minä tahdon että minun oma lippuni on siinä liehumassa", vastasi veljeni.

(Jatkoa seitsemännellä sivulla)